

Mesélek Nektek

Zsuzsi

Még kétszer egyformán nem történt soha semmi, pedig mindig úgy megyek, mint egyrutinos kórházba járó, mindet tudok, meglepetés nem érhet.
Hát ez óriási tévedés!

Saját kocsival mentünk, hajnalban ezen a környéken egy teremtet lélek nem autózott és kb. 5 perc múlva a felső bejáratnál alkudoztunk a kapussal, hogy beenged-e, vagy sem. Beengedett!

(Később tudtam meg, hogy 500.- Ft a tarifa. Legközelebb tudni fogom, mégis olcsóbb, mint a taxi!)

1/2 7-kor már a II. emeleti előtérben ültem a „hotelben” a fotelben. Innen néztem végig a dolgozók és a betegek bevonulását az intézménybe!

(Igyekeztem azért, mert éhgyomorrra kell mennem. Elképzelésem szerint gyorsan leveszik a vért és akkor ehetek, nem leszek rosszul. Ebből programból valamelyik pont nem teljesül „behypózom”, ezt mindenki tudja, csak a kórháziak nem!)

1/2 8-kor az előtér másik végéből (félvállról) odaszól az

egyik nővér: Kárpáti néni nincs beírva felvételre mára!
Püff neki! (A „Kárpáti néni” megszólítást, már meg se említem!)

$\frac{3}{4}$ 8-kor befut (8-kor vizit van!) a kis doktornőm,
odapattanok elébe, nagy kérdőjel vagyok. Lihegve menet
közben mondja: Igen, a Professzor asszony előbb meg
akarja nézni! Majd Ő dönt! Menjen be az egyik szobába a
vizitre! (Tovább rohan!)

További tortúrám nem részletezem, elegendem van!

Végül a 9-es szobában kapok helyet, egy új nővér jön
velem, mert az adatlap felvételére sehol nincs hely, hát
akkor menjünk egyenesen a szobába! Elintézzük az
adminisztrációt, nővér ki, én pedig odalépek a foglalt
ágyhoz, nyújtom a kezem: Ibi. Zsuzsi! A kézszorítása erős,
mosolyog: Azt hittem egyedül leszek! Hát Zsuzsikám, el
kell, hogy viseljél egy éjszakára, de ne izgulj, nem lesz baj.

Zsuzsi, fekete hajú, modern frizurával, egyik oldalon
hosszabb a haja, a lelógó tincset rutinos mozdulattal
hátralöki, ami persze nem marad ott és ebből egy
rendszeres mozgás alakul ki.

Rengeteg tetoválása van, nyakán nyaklánc, ujján gyűrű,
karján karperec, továbbá a „láthatatlan” testrészen
körben ékszernek látszó virágfüzérék. A lábán hasonlóak.
Szabad szájú, mély hangú, tulajdonképpen vidám,
aranyos nő! Csinos, kissé duci, de nagyon csinos. 35 éves.

Megkérdezem, hogy kinyithatom-e az ablakot?

Nyugodtan! -mondja Zsuzsi, és egészen másnap reggelig nyitva is marad, csak este húzza be a függönyt, a nyitott ablak elé, a bogarak miatt.

Azonnal beszélgetni kezdünk, helyesebben Ő beszél, én pedig hallgatom. Zalaegerszegi, van egy 12 éves kislánya, Márk! Most márciusban ment férjhez egy „régről ismertem már a Pasit” című férfihez. „Tudja, hogy beteg vagyok, tehát tudnia kell, hogy mit vállalt. Nem vagyunk szegények, de nagyon gazdagok sem. Erdő irtással, terep rendezéssel foglalkozunk, magán vállalkozásunk van, jól keresünk. Én már 3 éve nem dolgozom, a körzeti orvosunk javasolta, hogy százalékköltessam le magam, akkor kaphatok egy kis pénzt is. Ő indítottal az eljárást és az már az év novemberében nyugdíjas is voltam. Januárban már emelést is kaptam, most már 144.000.- Ft a nyugdíjam.”

Közben mutatja az esküvői képeket és filmet a telefonján. Zsuzsikám, át kellene vetkőznöm. Ja, bocsánat mondja Zsuzsi. Bevonulok a fürdőszobába. Ennem is kellene már. Adjak kaját, van rengeteg. Köszönöm Zsuzsikám, hoztam magammal. Ok, szóljál, adok! (Este három kövér szelet rozskenyeret kapok tőle, a többiről lebeszéltem.)

„Fiatalon lettem beteg, ennek már 11 éve. Amikor már azt hittem, hogy kigyógyultam, végre vége, 8 év után észrevettem egy csomót a lábamon az ágyékomnál.

Mintát vettek és közölték, hogy rákos. Na, akkor kicsúszott a talaj a lábam alól. Drogoztam, ittam, azt hittem végem, nem csináltam semmit, már úgyis mindegy. Kaptam egy erős gyógyszert, tablettát, amitől kikészült a máj, abba kellett hagyni. Azt sem tudtam mi lesz velem. Anyám annyira kikészült, hogy 20 kilót lefogyott, most is csont és bőr. Én meg eszeveszett voltam! A következő, új kezelésre várnom kellett, mert

engedélyeztetni kell! -mondták. Amíg az eljárás folyt duplájára nőtt a daganatom és több kicsi is keletkezett. Ennek már 3 éve. 21 darab immunterápiát kaptam ezalatt, csak az a baj, hogy mindig fel kell utazzak Zalaegerszegről és egyedül (de nagy lány vagyok már), mert a férjem dolgozik és Ő vigyáz a gyerekekre is. Most jól (jobban) vagyok, csak az ízületeim fájnak nagyon. Régebben teniszeztam, de már az ütőt sem tudom felemelni. Azért megvagyok, férjhez is mentem. Hozzak Neked kávé?”

Zsuzsika elvonul, le a földszintre, mert ott van az automata és kimegy majd a kertbe elszívni a cigijét is! Csönd van! 35 éves! Magamba vagyok roskadva!

Közben történnek ez események. Például ebédidő! Előadom a Zsuzsinak a kórházi kaja és a Nagy Levin közötti elképzelésemet. (Azt hiszem a Zsuzsi nem tudja ki az a Nagy Levin, de nem baj amúgy is kevesen tudják.) De égek, mint a Reichstag, mert a kaja pocsek. Zsuzsi azonnal megszabadul tőle, irány a kuka. A szokásos „edd meg leves” hideg és sós, a második paradicsomos káposzta, egy szelet hússal. A káposzta (a kedvenc főzelékem), íztelen, és túl édes, túlzottam lisztes rántásban úsznak az összevágatlan, párolatlan káposztalevelek. Rémes. Mi történhetett? Így elszúrni egy finom alapanyagot.

A Kasler magával vitte a főminisztériumba a Nagy Levint! Ajjaj! Mi lesz velem, emberke, ezután?

Tovább: Jött a Józsi! (Juj, majdnem elfelejtettem, hogy reggel láttam a Józsit megérkezni. Jó, hogy egyedül voltam, mert nyugodtam mosolyoghattam rajta. Valószínűleg kerékpárral közlekedik, de ha nem, akkor

még röhejesebb a dolog! Erősen feszülő térdig érő világos gatyában, hasonlóan feszülő felsőben, kis széldzsekiben és gurulós talpú cipőben érkezett Józsi. Mint egy elhízott bicikli bajnok. Minden alkatrésze ki volt dudorodva. Tényleg nevetséges látvány volt. Kisvártatva megérkezett a lezser fehér „nővérke” ruhájában, határozottan elviselhetőbb külsővel vonult végig a folyosón. Csak most jutott eszembe, hogy oda ment be, ahol a nővérek öltöznek, koedukált az öltöző, mert több férfi „nővér” nincsen?)

Ez nem a Józsi, de bringás!

Jött a Józsi: Mindjárt jövök vissza beszúrni, csak kiszórom a nedűket a betegeknek 11 darabom van, mindjárt jövök... Kiszáguld. Visszaszól a Zsuzsinak: Téged nem böklek meg... De nem haragszom Józsikám, imádlak.... Kiderül, hogy reggel nagyon rossz helyen találta megsúrni a Zsuzsit, és a Zsuzsi akkorát üvöltött, hogy megremegett a ház! Ettől a Józsi megsértődött!

Megint jött a Józsi, Zsuzsit egyből, engem negyedszerre talált el (hiába imádkozott előtte), de nem szóltam, örültem, hogy már egyáltalán tartok valahol.

Reggel 8-kor már ott toporgott a szobában a következő kör. Gondoltam, hogy ez hülyeség, miért nem tudnak az előtérben várakozni a sorukra, de nem szóltam.

Zsuzsi azonban morgott: Mi a kurva anyja van, bejön ide és nem köszön, hát milyen bunkó paraszt népek járnak ide? Mi a pöcsöm van? Láttad? Láttam! (Az történt, hogy a Józsi hozta a reggelinket letette a kis szekrényre, az én ágyamra várakozó nő, azt hitte, hogy az Övé, de meglátta, hogy rá van írva a nevem. Erre a jelenetre léptem ki a fürdőből, láttam, hogy ott matat az ágyamnál, telefon, pénz minden cuccom még ott volt, akkor kiment egy kis időre a szobából.)

Hagyjad Zsuzsikám, készülj el gyorsan, és menjél, mert lekésed a 1/2 10-es vonatot.

Kicsivel később már együtt ültünk az előtérben, rengetegen voltak, ki éppen jött, ki éppen ment volna el, de minden állt nem mozdult semmi. Akkor kiderült, hogy leállt az intézetben a teljes számítógépes rendszer!

Azt a kurva anyját! (Így a Zsuzsi, de én sem gondoltam másképp.) Zsuzsi odaintette a főnővért sugdostak valamit. Főnővér el, egy perc sem telt el és behívták a Zsuzsit. Szinte még ugyanabban a percben Zsuzsi kilibbent, kezében lobogtatta a papírját, odapattant élém, mind a két oldalon megpuszilt.

Három hét múlva találkozunk, jó volt Veled, 5 perc alatt a Déliben vagyok, ennyi idő alatt érek le éppen és megyek egészen Keszthelyig, ott beszálok a kis autókámba, máris Zalaegerszegen leszek, és Tudod-e, hogy ki fog nekem a legjobban örülni, hát a kiskutyám, aki egyből a nyakamba ugrik majd! Szia, három hét múlva!

Szia Zsuzsikám! Jó utat!

Zsuzsinak már az este elkészítette a doktorkája a zárójelentését, és alá is íratta a Professzorral, hogy az első vonattal haza tudjon menni. Csak a reggeli zúrzavarban nem jutott eszébe senkinek, a doktorka akkor már az ambulancián rendelt. De a Zsuzsi talpra esett menyecske, nem hagyta magát, szólt! Igaza volt!

1/2 11-ig váram a saját zárójelentésemet és csak ültem a „hotelben” a fotelben, éppen úgy, mint előző nap hajnalban.

Utózőnge:

Másnap reggel vettük észre, hogy elhagytam azt a hálóingemet, amit a Lányomtól kaptam! De hogy a fenébe? Hiába kerestük, nincs meg. Imi mondta, hogy visszavisz a kórházba, nézzem meg, mert ott kell lennie. Azután elmegyünk vásárolni és már 9-re itthon is lehetünk! Jó, Jó!

A kórházba úgy mentem be, hogy magammal vihettem volna mindent egy teremtett lélek sehol. A kórteremben semmi, fürdőben semmi és senki. Megállok a nővérpultnál, várok. Felbukkan a főnővér és rám mered: Úristen maga nem ment haza tegnap? De, csak a hálóingem.... Hát, ha nincs, akkor nincs. Kiborította a

bőröndöt? Nem. Na, akkor tessék azt tenni! Köszí.
Hát ez felesleges volt, nem baj menjünk a Batyiba.

Nagy nehezen leparkoltunk, mentünk... Tájékoztatjuk
Kedves Vevőinket, hogy az áruházunk három hónapig
zárva tart, átépítés miatt! Hogy az a magasságos
mennyei csapná bele....
Hol a francba fogunk vásárolni, közel-távol a környéken
nincs közért...

Vissza a kocsiba, irány az Auchan.
Bevásároltunk, de nem készültem és így nem szeretek
vásárolni! Fizettünk. Pörgettünk egy szerencsekereket,
nyertünk egy Vodafone kártyát, de minek? Elindulni
pedig nem tudtunk, mert szakad az eső, de úgy, mintha
dézsából öntötték volna.... Szó sem lehetett arról, hogy
kijöjjünk az áruházból. Megebédelhettünk volna, de
otthon várt a rengeteg kaja, azt ki eszi meg? Vártunk!

Kb. egy órára értünk haza! Végül röhögtünk az egészen!
Jó kör volt, reggel 9-re már el is intézünk mindent! Ha-
ha-ha! (A hálóingem pedig a bőröndben volt, csak ki
kellett volna borítani, ahogyan a Főnövér mondta!)

Persze azért este ott ültünk az Erkel Színházban, a 100.
évfordulós Kékszakállú előadáson.
Éljen Bartók és Eötvös Péter!

2018. 05. 23-24.